

os, hvilken Betydning det har for den Enkelte at opnaae Indfødsret. Naar de almindelige Betingelser for at opnaae den, som vi fordre fyldestgjorte, ere tilstede, synes jeg, at vi uden en allfor streng Indgaaen paa Motiverne skulle meddele Indfødsret. At det kan være en meget uhyggelig Sag, og dobbelt uhyggelig for en Kvinde, at blive underkastet personlig Drøftelse her, er allerede blevet fremhævet af den meget ærede Ordfører. Jeg maa dog tillige sige, at disse hans Præmisser just ikke ere blevne meget heldigt gennemførte ved nærværende Betænkning; thi naar det virkelig er saa uheldigt i Fremtiden at kunne komme i den sørgelige Nødvendighed at discutere om en Kvindes Qualificationer, saa maa vi dog tilstaae, at vi allerede nu ere blevne ret godt vant til at see en saadan Fare i Dinene.

Ordføeren: Jeg skal bemærke, at dette, hvorvidt man overhovedet skal give en Kvinde Indfødsret, fra Først af har været det afgjørende Spørgsmaal for Udvalget med Hensyn til det foreliggende enkelte Tilfælde; den ærede sidste Taler har altsaa, ved hvad han i saa Henseende fremsørte, stillet Sagen paa det rette Standpunkt. Udvalget finder nu, at man ikke skal gjøre dette, væsentligt af følgende Grunde: 1) fordi man derved svækker Forestillingen om Indfødsrettens Betydning som en politisk Ret, 2) fordi det ikke har nogen praktisk Betydning for en Kvinde, at man meddeleer hende Indfødsret, og 3) fordi det vil være uhyggeligt, ikke blot for Kvinden at underkaste sig, men ogsaa og endnu mere for os at underkaste hende en saadan Drøftelse af hendes Personlighed, som i saa Fald kunde blive nødvendig. Naar den ærede sidste Taler sagde, at vi dog allerede i nærværende Tilfælde noksom have drøftet hendes Personlighed, saa maa jeg fremsætte den bestemteste Modsigelse imod Rigtigheden heraf. Den her omhandlede Kvindes Personlighed er ikke i mindste Maade bleven drøftet; vi ere tværtimod alle gaaede ud fra den Forudsætning, at hun er en hæderlig og værdig Kvinde, og vi have ikke fremdraget hendes Personlighed. Hvilken Livsstilling hun har indtaget, have vi kun omtalt, forsaavidt det forelaa for os i selve Lovudkastet, og vi have ligeledes kun,

fordi det fremgik af Lovudkastets Motiver, dækket ved, at hun søgte om Indfødsretten af økonomiske Grunde. Da de politiske Rettigheder falde bort, naar der er Tale om Kvinder, vilde vi jo isøvrigt, selv om det ikke havde foreligget med hendes egne Ord, have Grund til at formode, at hun, en Kvinde, søgte om Indfødsret af økonomiske Hensyn. Naar den ærede sidste Taler endvidere sagde, at det økonomiske Hensyn ogsaa maatte antages at have været Motivet for en stor Deel af de øvrige i dette Lovudkast opførte Personer til at søge om Indfødsret, saa maa jeg dog bemærke, at der for den store Mængde bosatte næringsdrivende Borgere vedkommende ikke kan være Tale om, at de ved at faae Indfødsret opnaae Afgang til nogen Understøttelse, og at de i Lovudkastet opførte militære Personer ikke derved tilsigte at faae nogen egentlig økonomisk Binding, men derimod nærmest kun opfylde en Forpligtelse, som Krigsministeriet har paalagt dem for i en vis Retning at behandle dem ligesom andre Militære. Kan jeg ikke ved, hvad jeg hidtil har anført, overbevise Landstinget om, at der ikke er nogen Grund til nu at begynde med at give Kvinder Indfødsret, saa troer jeg ikke, at det overhovedet vil kunne lykkes mig at overbevise Thinget, og jeg skal derfor ikke forsøge yderligere derpaa.

Andrø: Det er mig meget kjært, at Spørgsmaalet saaledes nu kan antages at staa fuldkommen klart. Thi det er altsaa kun dette Principspørgsmaal, der skal være Gjenstand for vor Overveelse og Afgjørelse, om en Kvinde skal kunne faae Indfødsret. Den ærede Ordfører anførte tre forskjellige Grunde, der skulde vise, hvilke Farer der var forbundet med at lade ind paa denne Vej. Den første Grund var den, at Indfødsrettens Betydning derved vilde svækkes. Det er en Stjanssag, og jeg skal ganske henstille til de ærede Medlemmer, om de virkelig troe, at det i og for sig selv skulde kunne i nogen høi Grad svække en saadan Rettigheds Betydning, at ogsaa Kvinder bleve deelagtige i den. Den anden Grund var, at det ikke havde praktisk Betydning for Kvinder at faae Indfødsret. Denne Grund kan jeg aldeles ikke tillægge nogen Betydning; thi jeg